

Statsminister Jan P. Syse

20.1.90

Oslo Høyres årsmøte, hilsningstale

Det heter at ingen kjenner dagen før solen går ned. Ellers før de har hørt Østlandssendingen. Når de har hørt Østlandssendingen, går solen ned. For sikkerhets skyld blir Erling Folkvord alltid innkalt som objektivt sannhetsvidne på at mørket har senket seg over byen.

Men medlemmer av Oslo Høyre kan fatte mot. Torsdag i denne uken ble Oslo-tunnelen åpnet. Og da fikk vi bekreftet det vi alltid har trodd på: Det er lys i enden av tunnelen.

2.

Oslo-tunnelen er et godt eksempel på hva politisk ansvar handler om. Vi har vært gjennom opprivende debatter om hvor linjen skulle gå. Og om hvordan den skulle finansieres. Hele veien har det vært Høyre som måtte ta den tyngste belastningen og bære frem de upopulære standpunktene.

Men nå melder resultatet seg: Færre biler i kø, mindre støy, en renere og triveligere by. Vi skal nok få høre mye vondt om bompengeringen ennå. Men nå ser byen at det er en investering som gir utbytte.

Det gir utbytte å investere i Høyre. Det skal være vårt budskap - fra Rådhus og Regjeringsbygg. Ikke fordi vi sier det, men fordi resultatene viser det. Vi lover ikke raske gevinster. Men vi setter oss klare mål. Og vi holder på til vi når dem.

Mange av våre motstandere overser dette. Men velgerne vet det. Ikke hele tiden, og ikke like mange hele tiden. Men hver gang de får tenkt seg om. Og konservative velgere tenker ganske ofte. Det var derfor Høyre kunne overta regjeringsansvaret både i 1889 og 1989. Og det er derfor Oslo Høyre leder Oslo. Folk vet nok at det finnes mange problemer som ikke er løst. Men de vet at det ikke finnes så mange som kan løse dem. Til syvende og sist blir det Høyre.

Visst er det upopulært å skjære ned, slik Høyre har måttet gjøre i Oslo. Visst er det upopulært å si nei. Men det er ansvarlig. Og folk skjønner det. De vet at det er galt å bruke penger man ikke har. Mens det er riktig å la være.

### 3.1.

De vet at Høyre lar være. Høyre er aldri det partiet som bruker mest penger. Derimot er Høyre det parti som bruker pengene best.

Innstrammingspolitikk er ikke noe mål i seg selv. Det er så mange oppgaver som skal løses, så mange som trenger hjelp, så mye å ta fatt på. For oss er politikk så mye mer enn å skaffe balanse i økonomien, det er omsorg og omtanke, sosial sikkerhet, en skole for fremtiden. Men vi klarer ikke noe av det uten balanse i økonomien.

Høyre vet én ting i tillegg. Og det er dobbelt så mye som de fleste andre partier vet: Politikk er mer enn offentlige budsjetter. Økonomi er mer enn bykassen og statskassen. Grunnlaget for alt dette er et næringsliv som virker, bedrifter som kan konkurrere, mennesker som kan gå i gang på egen hånd, ansatte som blir stimulert til en ekstra innsats.

Og folk som kan ta bedre hånd om seg selv, fordi de får beholde mer av sin egen arbeidsinntekt.

Dette er hva vi står for, og det skal vi alltid understreke: Et Norge hvor lønnsomme arbeidsplasser og økonomisk vekst - og budsjettdisiplin - gir grunnlag for å gi mer hjelp, ikke mindre hjelp til dem som trenger det. Et Norge som yder større og ikke mindre sikkerhet. Konservativ politikk er sosial politikk.

Vi leverer ikke lettvinne løfter. Men vi legger et grunnlag som holder. Nær sagt fra Sørenga til Nordengen.

Neste uke har Regjeringen vart i 100 dager. Vi legger ikke så stor vekt på det selv, vi har ikke tenkt å ta oss arbeidsfri i anledning dagen. Men 100 dager er likevel mer enn mange forståsegpåere spådde før vi tiltrådte. Nøyaktig 100 dager mer. Denslags er jo verd å merke seg.

## 3.3.

Jeg merker meg også at spådommene om når Regjeringen skal falle blir sjeldnere ettersom tiden går. Først skulle vi falle under trontaledebatten, så under finansdebatten, og til sist i salderingsdebatten før jul. Nå er man ikke helt sikker lenger.

Vi hører også mindre til det store spørsmålet: om Regjeringen skulle falle for eget grep, eller for andres. Nå er noen begynt å lure på om det var de selv som falt for eget grep.

Vi teller ikke dager, men vi teller resultater. Statsbudsjettet for 1990 ble slik vi hadde lagt opp til - mot alle spådommer. Tariffoppgjøret i 1990 blir også slik vi har lagt opp til - et fritt oppgjør mellom partene, uten statsinnblanding. For noen uker siden sa alle at dette var utenkelig. Nå sier nesten alle at det er det eneste riktige. Europapolitikken i 1990 blir

slik vi har lagt opp til; fast og pågående. Jeg skal ikke si noe om hva alle sa. Men det var i alle fall ikke det de sa.

Det eneste vi beklager er at vi mistet tre år, fra 1986 til 1989. Men nå er vi ved roret igjen. Sent, hr kunsel. Men godt.